

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 54 (1005)

Otrdien, 1957. g. 7. maijā

8. gads

Sekojojot KPFSR un Moldavijas PSR pirmrindas kolchozu piemēram, strauji palielināsim piena un gaļas ražošanu

Arī pie mums ir tādas

KPFSR un Moldavijas PSR pirmrindas kolchozi izrādīja patriotisku ierosmi — izraisīja socialistisko sacensību par 100 centneru gaļas un 400 centneru piena iegūšanu uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes.

Kā zināms, cīņas karogu par piena un gaļas ražošanas palielināšanu pacēla Tambovas apgabala Kominternā vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki, kuri uzņēmās socialistiskās sacensības saistības: uz 100 ha zemes 1957. gadā iegūt 60 centneru gaļas, 1958. gadā — 110 centneru, bet 1960. gadā — jau 170 centneru.

Tambovas kolchoza ierosmi tūlīt uztvēra Moldavijas PSR Čadirlungas rajona kolchoznieki. Savās socialistiskajās saistībās viņi uzņēmās visumā rajonā iegūt uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes 1957. gadā 60 centneru gaļas, tai skaitā, ne mazāk kā 54 centneri cūkgaļas un aicināja visus mūsu Dzimtenes kolchozus izvērst socialistisko sacensību par krasu lopkopības un sevišķi gaļas produktu ražošanas palielināšanu.

Pašlaik Tambovas kolchoza un Moldavijas kolchozu saistības apspriež visos Padomju Savienības kolchozos un, izejojot no reālām iespējām, gaļas un piena ražošanai pieņem paaugstinātas saistības.

Šā gada 25. aprīlī avīze „Pravda” par šo jautājumu rakstīja, ka padomju cilvēki pārliecināti, ka KPFSR un Moldavijas PSR pirmrindnieku ierosmei sekos visi pārējo republiku un rajonu kolchozi, piemēram, kā Ukrainas PSR, Latvijas PSR, Lietuvas PSR, Igaunijas PSR, kuriem ir tādas pašas iespējas piena un gaļas ražošanas palielināšanai.

Un tas tiešām tā ir. Jau daudzi Latvijas kolchozi, aprēķinot savas iespējas, uzņem paaugstinātas saistības par gaļas un piena ražošanu 1957. gadā, kā arī sekojošos sestās piegādes gados. Līdzīgas iespējas ir arī mūsu rajonā. Par to runā Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza, „Nākotne”, Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza un citu kolchozu piemēri. Lūk, šodien publicējam mūsu rajona Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieku socialistiskās saistības. Savās saistībās viņi uzņēmās jau 1957. gadā uz

iespējas

100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes saražot 250 centneru piena, 50 centneru gaļas, tai skaitā 65 centneri cūkgaļas uz 100 ha aramzemes. Cūkgaļas ražošanā, salīdzinot ar 1956. gadu, būs palielināta gandrīz trīs reizes. Šādu saistību izpildi čapajevieši apstiprina ar konkrētiem pasākumiem, piemēram, viņi palielina kartupeļu, kukuruzas un citu lopbarības kultūru sējumu platības.

Ja Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā līdz šim saistībās bija paredzēts nobarot 1957. gadā 120 bekonu, tad tagad šī kolchoza kolchoznieki apņēmušies nobarot 200 bekonu. Lai bekonu nobarošanai samazinātu darba patēriņu, kolchozā gatavo 200 cūkām automatiskās barības siles. Kaļiņina vārdā nosauktais kolchozs šogad divreiz palielina arī kartupeļu sējumu platību. Pavisam šeit iestādīs 42 hektarus kartupeļu.

Mūsu valsts intereses prasā lopkopības produktu un jo sevišķi gaļas ražošanas krasu palielināšanu ar tādu aprēķinu, lai apmierinātu iedzīvotāju prasības pēc šiem produktiem, kā arī nodrošinātu valsts rezerves.

Šo lielo visas tautas uzdevumu mūsu kolchozi un sovehozi spējīgi atrisināt ar uzviņu. Par to spilgti un pārliecināti liecina daudzu jo daudzu kolchozu piemēri. Katrā kolchozā iespējams palielināt gaļas un piena ražošanu. Šim nolūkam katrā kolchozā ir pietiekošs skaits govju, kā arī cūku, ir iespējams palielināt lopu skaitu un to produktivitāti.

1956. gadā mūsu rajona kolchozi no katras govīs ieguva 1411 kg piena, bet šogad uzņēmās iegūt 1800 kg piena no katras govīs. Ja mēs šīs saistības izpildīsim, tad rajonā papildus būs saražotas 1167 tonnas piena. Tāču gaļas ražošanas palielināšanai mums ir vēl lielākas iespējas un kolchozi spējīgi nobarot nevis 4 tūkstošus bekonu, kā tas bija paredzēts agrāk, bet gan ap 5 tūkstošiem, jo sivēnu šim nolūkam ir pietiekoši, jāparūpējas tikai par lopbarības bazi. Gaļas un piena ražošanas palielināšanas iespējas ir katrā kolchozā, nepieciešams tikai prasmīgi tās izmantot.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza socialistiskās sacensības saistības

1957. g. uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes saražot 250 cnt piena un 50 cnt gaļas, tai skaitā 65 cnt cūkgaļas uz 100 ha aramzemes

Apspriežot Moldavijas PSR Čadirlungas rajona kolchozu socialistiskās sacensības saistības par lopkopības produktu, it sevišķi gaļas ražošanas palielināšanu 1957. un turpmākajos sestās piegādes gados, mēs, Līvānu rajona Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki, uzņemamies par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai paaugstinātas socialistiskās sacensības saistības piena un gaļas ražošanā.

Apsverot mūsu kolchoza iespējas unņemot vērā gaļas un piena ražošanas palielināšanas nepieciešamību mūsu Dzimtenes labā, mēs apņemamies:

1957. gadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes iegūt 250 centneru piena un 50 centneru gaļas, tai skaitā 65 centneri cūkgaļas uz 100 ha aramzemes. Izslaukums no vienas govīs sastādīs 2000 kg gadā. Arī turpmākajos sestās piegādes gados turpināsim palielināt lopkopības produktu ražošanu. 1958. g. kolchozā saražosim 4600 cnt piena, tas ir, 400 cnt uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes, gaļas pavisam 1200 cnt, tai skaitā ne mazāk kā 1000 cnt cūkgaļas. Tas nozīmē, ka uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes dosim 100 cnt gaļas, tai skaitā 150 cnt cūkgaļas uz 100 ha aramzemes. 1960. gadā mēs ražosim pa 500 cnt piena un 150 cnt gaļas uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes, bet cūkgaļas 200 cnt uz 100 ha aramzemes.

Mēs saprotam, ka lopkopības produktu ražošanas palielināšanu no gada gadā varēsim veikt tikai palielinot lopu skaitu un strauji kāpinot to produktivitāti, uzlabojot lopu barošanu. Šim nolūkam 1960. gadā slaucamo govju skaits pieaugs gandrīz par 60 un kolchozā pavisam būs 200 govīs, bet izslaukumu no vienas govīs gadā iegūsim ne mazāku kā 3000 kg.

Lai godam izpildītu uzņemtās saistības, mēs jau šogad uzlabosim lopbarības bazi. Sagatavota zeme un sēkla 45 ha kukuruzas sējai, ievērojami palielināsim arī citu

lopbarības kultūru platības, lai pilnīgi varētu nodrošināt zaļo konveijeru vasarā un ziemas periodam sagatavotu katrai govij pa 10 tonnām sulīgās barības, tai skaitā kukuruzas skābbarības 5—6 tonnas. Pirmo gadu šogad sēsīm 30 hektaru platībā Sudanas zāli. Katrai galvenajai sivēnmātei sagatavosim pa 2,5 tonnas āboliņa vitamīnsiena, iesēsīm 1,5 ha galda burkānu līdz 2—2,5 mēnešu vecu sivēnu barošanai. Katrs lopkopības darbinieks audzēs un iegūs labu lopbarības kultūru ražu 0,5 ha platībā.

Kolchoza celtniecības brigade apņemas līdz ziemošanas periodam labi sagatavot lopu novietnes.

Aicinām visus Līvānu rajona kolchozus mūsu Dzimtenes darbaļaužu labā kvēli atbalstīt KPFSR un Moldavijas PSR pirmrindas kolchozu patriotisko pasākumu gaļas un piena ražošanas palielināšanā. Sekojiet mūsu kolchoza piemēram un pārskatiet savas socialistiskās saistības sacensībā ar citiem kolchoziem, apsveriet savas iespējas un uzņemties paaugstinātas saistības gaļas un piena ražošanā 1957. gadā un turpmākajos sestās piegādes gados.

Ar godu sagaidīsim Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu, izpildīsim PSKP XX kongresa lēmumus par strauju lauksaimniecības attīstību.

Šīs socialistiskās sacensības saistības pieņemas Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieku aktīva sanāksmē, kuras uzdevumā parakstās:

- valdes priekšsēdētājs: I. Gaševs,
- brigadieris: J. Strods, A. Dimants,
- posminieki: A. Dimants, P. Urbāns, A. Auzāns, M. Aiduka, A. Ostans,
- fermu pārzīnes: V. Aiduka, B. Krēslīna,
- lopkopji: A. Kusīna, A. Strode, M. Vanaga, M. Gaiduka, E. Dimante, A. Buka, M. Čēgere,
- celtnieki: K. Jermonovs, J. Romanovskis, S. Šilovs,
- kolchoznieki: E. Dimants, J. Kusīšs u.c.

ARĪ PIE MUMS JAU SĒJ

Pastāvot labvēlīgiem laika apstākļiem, pavasara lauku darbus masveidīgi uzsākuši lauksaimniecības arteļa „Uzvara” darbarūki.

Šogad jau arteli uzarts vairāk kā 70 ha aramzemes, tai skaitā 8 ha ar zirgiem.

Arteļa biedri lielu vēriņu piegriež arī sējai, it īpaši lopbarības kultūru sējai. 2. maijā arteļa II brigades (brigadieris b. Smolenskis) kolchoznieki kopā ar traktoristu b. Cepluku ar traktoru KD-35 apsēja 10 ha viengadīgo zālāju.

Pavisam arteli jau apsēti vairāk kā 20 ha viengadīgo zālāju un 10 ha graudaugu. Šajās dienās uzsākta lopbarības sakņaugu un linu sēja. O. Smilga, agronoms kolchoza „Uzvara”

PĀRSKATS

par pavasara sējas gaitu rajona kolchozos uz š. g. 5. maiju procentos (pēc plānu komisijas ziņām)

№ p.k.	Kolchoza nosaukums	Graudaugi	Cukurbietes
1.	Nākotne	45	88
2.	Sarkanais karogs	33	67
3.	Brīvais zemnieks	29	79
4.	Darbs	23	100
5.	Ziedošā vārpa	23	—
6.	Latgales zieds	22	—
7.	Stajina v. n.	21	58
8.	Kaļiņina v. n.	20	—
9.	Padomju Latvija	19	nav plāna
10.	Ciņa	18	—
11.	Maļenkova v. n.	15	15
12.	Darba tauta	15	nav plāna
13.	Oškālna v. n.	11	—
14.	Molotova v. n.	10	7
15.	Gaisma	8	—
16.	Uzvara	5	nav plāna
17.	Strauts	3	—
18.	Vorošilova v. n.	2	15
19.	Zelta vārpa	—	39
20.	Čapajeva v. n.	—	60
21.	Dzimtene	—	—
22.	1. Maijs	—	—
23.	Molodaja gvardija	—	nav plāna
24.	Leņina v. n.	—	nav plāna
25.	Draudzīgais maijs	—	nav plāna

Pirmindnieku tribīne

Kā mēs iegūstam

lielas linu ražas

Vissavienības Lauksaimniecības izstādes kandidāts, kolchoza „Draudzīgais maijs“ linu posminieks Stāpislavs Smans stāsta

Stingri noteiktas kārtības, vai pareizāk sakot receptes, linu audzēšanā nav, gribu tikai pastāstīt, kā mūsu posma ļaudis sēja un audzēja linus pagājušajā gadā un kā ieguvām četru ar pus hektaru platībā pa 9,8 cent linšķiedras no katra hektara.

Kas tad pēc manām domām ir galvenais? Pirmkārt jau, rūpīga augsnes sagatavošana, otrkārt, savlaicīga linu novākšana un apstrāde, nežēlojot ne darbu, ne pūli.

Strādāju par posminieku jau ceturto gadu un esmu pārliecinājies, ka neuzarot linu laukiem paredzēto plēsumu iepriekšējā rudenī, labas ražas nav ko gaidīt, tāpēc par katru cenu zemi aparam rudenī.

Iestrādājām uz katra hektara 3 centnerus kalijsāls un superfosfāta maisījuma. Pavasarī laukam uzsējām mēslojumu cik agri vien iespējams, kad zeme vēl apakšā sasalusī, jo kalijsāls mīl mitrumu. Sēju nekādā ziņā nedrīkst nokavēt. Diendienā apskatām laukus un sējam izlases veidā, jo mums jau nav viengabalainu lauku, kurus varētu sēt uz reizes vienā paņēmienā. Pagājušajā gadā sēju uzsākām maija vidū. Jāraugās arī par izsējas normām. Mums iznāca pa 80 kg uz hektara. Nevar pieļaut pārāk biezu sēju, jo tad vienalga daļa linu stiebrīņu aiziet zudumā jau ziedēšanas laikā.

Pēc sējumu sadīgšanas divas reizes devām virsmēslojumu. Izsējām pa 50 kg amonija sulfāta uz hektara. Arī pēc tam rokas klēpī nevar turēt. Jāskatās, vai laukos neieviešas kaitēkļi un nezāles, jau jāsāk gatavoties linu plūksšanai. Plūksšanu parasti sākam izlases veidā un tūlīt stājamies pie to tīnāšanas

vai mērcēšanas. Pagājušajā gadā, izmantojot laika apstākļus, lielākoties izmantojām tīnāšanas paņēmieni un jā-saka, ka rezultāti nebija slikti, pat daudz labāki nekā mērcējot. Mērcētos linus nodevām 10. numurā, bet tīnātos 12. numurā. Tiem labāk atdalās spaļi un šķiedras zudumi arī daudz mazāki. Lielu vairumu linu nodevām valstij tieši stiebrīņu veidā. Tādā veidā patērējām uz linu audzēšanu kopā 1005 izstrādes dienas, bet kopējie ienākumi no posma sastādīja 99,5 tūkstoši rubļu, kas sastāda vairāk kā 22 tūkstoši rubļu no katra hektara. Nodevām valstij pavisam ap 40 centneru šķiedras.

Tātad nobeigumā jā-saka, ka linkopjiem galvenais priekšnoteikums augstu ražu iegūšanā ir rūpīgs un čakls darbs. Nav jāžēlo pūles un viens otrs liekāks solis, tad panākumi neizpaliks un par to nāks arī laba atlīdzība. Es ar savu ģimeni par darbu tikai pie liniem vien saņēmu 12.550 rubļu un gandrīz pus-tonnas kviešu. Vērts strādāt. Ir valstij un arī pašiem.

ATSAUCOTIES KAIMIŅU KOLCHOZA AICINĀJUMAM

Atsaucoties lauksaimniecības arteļa „Čiņa“ (priekšsēdētājs b. Melderis) slaucēju aicinājumam par piena izslaukumu kāpināšanu, lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ (priekšsēdētājs b. Kokins) 16 slaucējas apņēmušās no katras gada govs izslaukt 1700 litru piena.

Pašlaik arteļa slaucējas kopā ar aktīvu ik dienas rūpējas par uzņemto saistību izpildi, kā rezultātā arteļa slaucējas aprīļa mēnesī no savām govīm izslaukušas 18.500 litru piena, tas ir par 7.500 litriem piena vairāk kā pagājušajā gadā aprīlī.

Lai gan šogad ir mazāks slaucamo govju skaits, tāpat arī bija sagādāts mazāk lopbarības, tomēr slaucējas, uzlabojot lopu kopšanu un racionālu barības izbarošanu, panāca piena izslaukuma kāpināšanu. Pagājušajā gadā no katras govs aprīlī izslauca 67 litrus piena, bet šogad 130 litrus, tātad viena mēneša laikā izslaukums kāpināts par 63 litriem piena no govīm.

Starp brigādēm aprīļa mē-

nesī pirmā vietā ir arteļa ceturtnā kompleksā brigādē, ko vada komunisti b. Lapatjuks. Šīs brigādes slaucējas H. Rāzna, G. Kriškāne, A. Rācene un b. Kraševska no savas grupas govīm aprīļa mēnesī izslauca 6610 litrus piena, kas ir par 3258 litriem vairāk kā pagājušajā gadā. Šīs brigādes slaucējas no katras govs izslauca 177 litrus.

Starp slaucējam vislabākos panākumus guvusi arteļa 4. brigādes slaucēja Helena Rāzna, kas aprīļa mēnesī no savas grupas govīm izslauca 2290 litrus piena, mēneša laikā kāpinot izslaukumu par 1290 litriem, izslaucot no katras savas govs aprīlī 230 litrus piena. Tāpat labus panākumus guvusi Genovefa Kriškāne, kas no katras govs izslauca 201 litru piena, I. Lazdāne — 193 litrus u. c.

Arteļa valde pareizi novērtēja slaucēju darbu aprīļa mēnesī un par piena izslaukuma kāpināšanu arteļa 15 slaucējam izmaksāja 1850 rubļu.

O. Pārups

Ar vasarāju sēju nevar vilcināties

Šā gada agrais, sausais un aukstais pavasaris negatīvi ietekmējis mūsu rajona daudzus kolchozu vadītājus, speciālistu un MTS mehanizatoru rīcību. Pavasara sējas gaita rit ļoti lēni. Daudzās brigādēs un kolchozos to velk garumā, gaidot siltāku laiku. Lūk, 5. maijā rajonā bija ap-sēti tikai 400 ha, bet ļoti lielas platības jau sagatavotas sējai, pavasarī jau uzarti 2000 ha un rudenī 3000 ha. Kā redzams, starpība starp sēju un augsnes sagatavošanu ļoti liela. Sēja atpaliek no augsnes sagatavošanas tempiem, tas apdraud šīgada ražu.

Vairākos rajona kolchozos un traktoru brigādēs pie augsnes aršanas tūlīt to necē, nestrādā arkli un ecēšas agregatā. Daudzās vietās mitruma uzglabāšanu augsnes neveicina arī laikā neapstrādājot kalstošos rudens arumus. Vairākos kolchozos netiek ievēroti minimālie agrotehnikas paņēmieni, sējot vasarāju kultūras. Tas ir aiz sējmašīnas tūlīt augsni nepierul-lē. Sējumus vispār atstāj ne-

pierullētus vai to dara ar zirgu vilkmes veltniem, tā lieki iztērē izstrādes dienas un, nelietderīgi izmantojot zirgus, samazina sējas darbu tempus. Kolchozu vadībām un traktoru brigadieriem jārod iespēja un darbs jāveic ar traktoriem kompleksi.

Labi pavasara lauku darbos strādā 15. traktoru brigade (brigadieris b. Maskalāns, palīgs b. Ostrovskis), kura apkalpo Kaļiņina un Čapajeva vārdā nosauktos kolchozus. Traktoru brigade, kolchozu brigadieris un speciālisti jau otro gadu vienmēr labi sastrādājas. Rezultātā, neskatoties uz to, ka augsne apstrādei nebija vēl gatava un tikai 28. aprīlī traktoru brigade uzsāka strādāt, tā šajā laikā jau uzarusi 260 ha, tas ir katrā kolchozā pa 130 ha. Arī sējai sagatavots daudz vairāk augsnes nekā citās traktoru brigādēs — 400 ha. Sēja šajā brigādē arī rit labi. Katrā kolchozā jau iesētas agrās kultūras 30 ha platībā.

15. traktoru brigade un kolchozu valdes organizēti

pilda uzņemtas saistības — pavasara sēju veikt līdz 15. maijam, bet traktoru brigādes gada darbu plānu izpildīt līdz Oktobra revolūcijas 40. gadadienai. Traktoru darbu gada plāns izpildīts jau par 30 procentiem.

Labi organizēts darbs arī 12. traktoru brigādē (brigadieris b. Jaudzems) Oškalna vārdā nosauktajā kolchozā, 8. traktoru brigādē (brigadieris b. Ivanovs) Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā.

Ļoti slikti strādā 4. traktoru brigade (brigadieris b. Āboliņš) kolchozā „Molodaja gvardija“, 5. traktoru brigade (brigadieris b. J. Petrovs) kolchozā „Padomju Latvija“.

Visās MTS traktoru brigādēs un kolchozos, kur pavasara darbos vēl daudz trūkumu, kur sēju velk garumā, jāceļ trauksme, visi spēki, visas iespējas jāizmanto, lai sēju nobeigtu līdz 15.—17. maijam, lai sēja būtu veikta augstā agrotehnikā līmenī. Tā būs droša ķīla labām ražām rudenī.

M. Šuba,
Līvānu MTS galvenais inženieris

PILSĒTĀ AR ĻEŅINA VĀRDU

Ekskursanta piezīmes

Tuvojoties Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai, daudziem no mums nāk prātā Ļeņingrada, bijušā Petrograda, kur pirms 40 gadiem noritēja šis vēsturiskais notikums, iezīmēdams jaunu erudilvēces vēsturē.

Slavena ir Pēterburgas revolucionārā pagātne. Te sava kvēlā naida pilno uzaicinājumu dzimtbūtniecībai un patvaldībai ar grāmatu „Ceļojums no Pēterburgas uz Maskavu“ izteicis Radiševs. Šeit pret carismu uzstājās dekabristi, dzīvoja un darbojās revolucionārie demokrāti Beļinskis un Čerņiševskis. 19. gadsimta beigās un 20. gadsimta sākumā Pēterburga kļuva par visas Krievijas proletariāta revolucionārās kustības centru, bet 1917. gadā te Ļeņina vadībā nogranda Lielā Oktobra viesulis, kas no zemeslodes vienas sestās daļas noslaucīja netaisnības un jebkādas kundzības spaidus.

Pilsēta slavena arī ar savu iedzīvotāju varonību, kas 1919. gadā lika saļimt savā priekšā Judeiča baltgvardu bandām, bet Lielā Tēvijās kara laikā Ļeņingradieši varonīgi izturēja 900 dienas garo fašistu aplenkumu. Par uzvarām Pilsoņu karā Pēterburga tika apbalvota ar Sarkanā Karoga ordeni, bet 1945. ga-

dā Ļeņingrada saņēma Ļeņina ordeni.

Daudzas, jo daudzas vietas Ļeņingradā mums stāsta par Ļeņinu. Pieminekļi Somijas stacijas laukumā liek atcerēties 1917. gada 3. aprīlī, kad Ļeņins, pārvarēdams grūtības, atgriezās Krievijā un tāpat stacijas laukumā, tūkstošiem strādnieku, zaldātu un matrožu sveikts, teica runu, kura beidzās ar vārdiem: „Lai dzīvo socialistiskā revolūcija!“ Dienu vēlāk Taurijas pilī Ļeņins paziņoja boļševikiem savas Aprīļa tezes par proletariāta uzdevumiem šīnī revolūcijā. Sīkāk par Ļeņinu uzzinām Ļeņina dzīvokļos—

muzejos Ļeņina un Serdoboļska ielās.

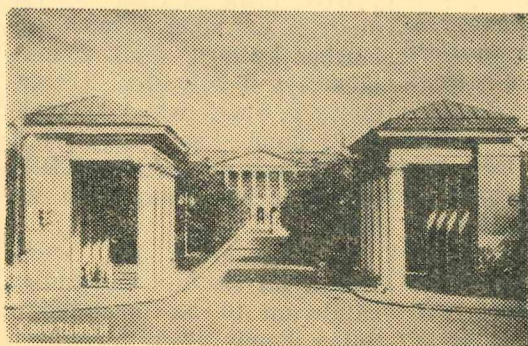
Otrs ievērojams padomju darbinieks, kura vārdu nākas jo bieži izlasīt Ļeņingradā, ir Kirovs. Par viņa dzīvi un darbu stāsta muzejs un piemineklis.

Ļeņingrada ļoti bagāta ar skulpturām un pieminekļiem. Daudz to var redzēt, ejot pa Nevas prospektu, uz kura ar savām savdabīgajām skulpturām izceļas Aničkova tilts.

Skaisti ir Ļeņingradas parki un jo sevišķi „Vasaras dārzs“ un „Maskavas uzvaras parks“. Pēdējais aizņem 70 ha platību. Te starp jaunajiem parka kokiem balto Zojas Kosmodemjanskas un Aleksandra Matrosova pieminekļi un Ļeņingradā dzimušo divkārtējo Padomju Savienības Varoņu krūšu tēli.

Skaista Ļeņingrada ir dienā, kad ielās viens pēc otra aizslīd tramvaji, un trolejbusi viegli san pa līdzeno bruģi, kad ielas pilnas ļaužu un dzīvības, bet vēl krāšņāka tā izskatās vakarā un naktī, kad kustība apstājas un iedegas ugunis. Patīkami tādā laikā pakavēties kanāla vai Nevas krastā! Pretējā krastā daudzstāvu māju logi mirdz daudzkrāsainās ugunīs.

(Turpinājums sekos)

Attēlos: (augšā) Ļeņina piemineklis Somijas laukumā, (lejā no kreisās) Smoļņijs un skats uz Petropavlovska cietoksni. P. Mozulis

Redaktore H. JEROFEJEVA